

Ročník 1985

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 27

Vydána dne 16. listopadu 1985

Cena Kčs

OBSAH:

94. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o některých změnách v organizaci vysokých škol
95. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Jemenské arabské republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd
96. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou o úpravě dvojího státního občanství
97. Vyhláška Federálního statistického úřadu o jednotné klasifikaci zaměstnání

94

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 10. října 1985

o některých změnách v organizaci vysokých škol

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 5 odst. 2 zákona č. 39/1980 Sb., o vysokých školách:

§ 1

Zřizuje se Strojírensko-technologická fakulta Slovenské vysoké školy technické v Bratislavě se sídlem v Trnavě.

§ 2

Pedagogická fakulta Univerzity Komenského v Bratislavě se sídlem v Trnavě se překládá do Bratislavy; její název se mění a zní: Pedagogická fakulta Univerzity Komenského v Bratislavě.

§ 3

Toto nařízení vlády nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1986.

Strougal v. r.

95

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 21. října 1985

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Jemenské arabské republiky
o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd**

Dne 21. dubna 1985 byla v Sanaá podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Jemenské arabské republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských

věd. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku VIII dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Jemenské arabské republiky
o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Jemenské arabské republiky

ve snaze prohloubit spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd

a rozšířit a upevnit přátelské vztahy mezi oběma zeměmi,

rozhodly se uzavřít tuto dohodu:

Článek I

Obě smluvní strany budou společně usilovat o rozvoj vzájemné spolupráce v oblasti zdravotnictví a lékařských věd, která přispěje k rozvoji lékařských a zdravotních služeb lidu obou zemí.

K uskutečnění těchto cílů příslušné orgány obou smluvních stran budou zejména:

1. vyměňovat si zkušenosti v oblasti organizace a řízení zdravotních služeb, především v oblasti preventivní léčebné péče a boje proti infekčním chorobám;
2. vyměňovat si zkušenosti v oblasti použití lékařských přístrojů, nástrojů a léčiv;

3. vyměňovat si informace a lékařské poznatky i v dalších oblastech zdravotnictví a lékařských věd;

4. studovat možnosti spolupráce v oblasti farmaceutického průmyslu;

5. vzájemně se informovat o kongresech a symposiích s mezinárodní účastí, týkajících se otázek zdravotnictví a lékařských věd, které se budou konat na jejich území. Na žádost si budou zasílat příslušné materiály z těchto akcí;

6. podporovat a rozšiřovat výměnu zkušeností mezi výzkumnými ústavami, zdravotnickými školami a zdravotnickými organizacemi v obou zemích.

Článek II

Příslušné orgány smluvních stran si budou vyměňovat seznamy lékařské literatury, filmů a v případě potřeby i jiné informační materiály za účelem rozšíření znalostí v oblasti zdravotnictví a lékařských věd.

Článek III

Za účelem rozvíjení vzájemné spolupráce v boji proti infekčním chorobám si budou příslušné orgány obou smluvních stran:

1. vyměňovat zkušenosti v oblasti prevence, diagnostiky a léčení těchto nemocí;
2. vyměňovat zkušenosti směřující ke studiu epidemiologické situace v obou zemích.

Článek IV

1. Obě smluvní strany budou umožňovat zdravotnickým pracovníkům školení a doškolování ve svých zdravotnických zařízeních a podporovat výměnu odborníků a jiných zdravotnických pracovníků ke studijním pobytům.

2. Obě smluvní strany budou podporovat výměnu pedagogických zkušeností v oblasti zdravotnictví.

Článek V

Smluvní strany budou spolupracovat při technické pomoci v oblasti zdravotnictví tím, že budou na žádost jedné smluvní strany umožňovat vysílání a přijímání zdravotnických pracovníků druhé smluvní strany. Rozsah a podmínky, včetně nákladů budou určeny ve smlouvách mezi příslušnými organizacemi obou zemí.

Článek VI

1. Na základě žádosti jedné smluvní strany umožní druhá smluvní strana léčení nemocných

v příslušné nemocnici za podmínek dohodnutých v plánech spolupráce, sjednávaných podle článku VII této dohody.

2. Každá smluvní strana poskytne v případě akutního onemocnění nebo úrazu bezplatně nezbytnou lékařskou péči občanům druhé smluvní strany, kteří se přechodně nacházejí na jejím území.

Článek VII

Obě smluvní strany sjednají k provádění této dohody na určitá časová období plány spolupráce, v nichž budou stanoveny rovněž finanční podmínky uskutečňování jednotlivých akcí.

Článek VIII

Tato dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu.

Článek IX

1. Tato dohoda se uzavírá na období pěti let a bude se prodlužovat vždy o další pětileté období, pokud ji jedna ze smluvních stran písemně nevyhoví ve lhůtě nejméně šest měsíců před uplynutím příslušného období platnosti.

2. Tato dohoda může být doplněna nebo změněna výhradně s písemným souhlasem obou smluvních stran.

Dáno v Sanaá dne 21. dubna 1985 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, arabském a anglickém. V případě rozdílného výkladu rozhodující je znění anglické.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Bohuslav **Chloupek** v. r.

Za vládu

Jemenské arabské republiky:

Dr. Ahmad Mohammad **Al-Kabab** v. r.

96

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 28. října 1985

**o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou
o úpravě dvojího státního občanství**

Dne 9. července 1984 byla v Ulánbátaru a v Praze podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou o úpravě dvojího státního občanství.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 21. října 1985.

Smlouva vstoupí v platnost na základě svého článku 17 dnem 20. listopadu 1985.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

S M L O U V A

**mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou
o úpravě dvojího státního občanství**

Československá socialistická republika a Mongolská lidová republika

majíce na zřeteli, že se vyskytují osoby, které obě smluvní strany na základě svých zákonů považují za své státní občany,

vedeny přáním odstranit dvojí státní občanství těchto osob na základě jejich dobrovolné volby a zabránit vzniku dvojího státního občanství v budoucnosti,

rozhodly se uzavřít tuto Smlouvu a za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky

Vratislava Vajnara,

ministra vnitra Československé socialistické republiky,

prezídium Velkého lidového churalu Mongolské lidové republiky

Sonomyna Luvsangomba,

ministra veřejné bezpečnosti Mongolské lidové republiky,

kteří se po výměně svých plných mocí, které byly shledány v dobré a náležité formě, dohodli takto:

Č Á S T I

ODSTRANĚNÍ DVOJÍHO STÁTNÍHO OBČANSTVÍ

Č l á n e k 1

Osoby, které jsou ke dni vstupu této Smlouvy v platnost státními občany obou smluvních stran, zachovají si podle ustanovení této Smlouvy státní občanství jen jedné smluvní strany.

Č l á n e k 2

Osoby uvedené v článku 1 si mohou ve lhůtě jednoho roku ode dne vstupu této Smlouvy v platnost zvolit státní občanství, které si zachovají, dvojmo podaným písemným prohlášením.

Č l á n e k 3

Podat prohlášení podle článku 2 jsou oprávněny jen zletilé osoby. Pro účely této Smlouvy jsou

zletilými ty osoby, které dosáhly věku osmnácti let anebo osoby mladší, jestliže nabyly zletilosti uzavřením manželství.

Článek 4

(1) Osoby, které mají trvalý pobyt na státním území jedné ze smluvních stran a nepodaly prohlášení podle článku 2, zachovávají si státní občanství té smluvní strany, na jejímž státním území měly trvalý pobyt v poslední den lhůty k podání písemného prohlášení.

(2) Osoby, které mají trvalý pobyt na státním území třetího státu a nepodaly prohlášení podle článku 2, zachovávají si státní občanství smluvní strany, na jejímž státním území měly trvalý pobyt před vystěhováním. Jestliže takový pobyt neměly, zachovávají si státní občanství smluvní strany, které nabyly později, a jestliže nabyly státní občanství obou smluvních stran současně, zachovávají si státní občanství smluvní strany, které má nebo naposledy měla matka.

Článek 5

(1) Nezletilým osobám, které mají ke dni vstupu této Smlouvy v platnost státní občanství obou smluvních stran, mohou rodiče zvolit státní občanství, které si tyto osoby zachovávají, ve lhůtě jednoho roku ode dne vstupu této Smlouvy v platnost dvojmo podaným písemným souhlasným prohlášením. Při volbě státního občanství nezletilým osobám starším čtrnácti let je platnost souhlasného prohlášení rodičů podmíněna písemným souhlasem těchto osob.

(2) Nepodají-li rodiče písemné souhlasné prohlášení, zachovávají si nezletilé osoby státní občanství smluvní strany, na jejímž státním území měli rodiče společný trvalý pobyt v poslední den stanovené lhůty. Jestliže rodiče takový pobyt neměli, zachovávají si nezletilé osoby státní občanství smluvní strany, které má ten z rodičů, v jehož výchově se nacházejí.

(3) Nepodají-li rodiče, kteří mají trvalý pobyt na státním území třetího státu, písemné souhlasné prohlášení, zachovávají si nezletilé osoby státní občanství smluvní strany, na jejímž státním území měli rodiče poslední společný trvalý pobyt. Jestliže rodiče takový pobyt neměli, zachovávají si nezletilé osoby státní občanství smluvní strany, které má matka.

(4) Nepodají-li rodiče písemné souhlasné prohlášení podle odstavce 1 a je-li výchova nezletilých osob svěřena soudem jen jednomu z rodičů, zachovávají si nezletilé osoby státní občanství smluvní strany, které má tento rodič.

Článek 6

(1) Nezletilé osoby si zachovávají státní občanství smluvní strany, které mají rodiče, jestliže tyto mají dnem uplynutí lhůty uvedené v článku 5 odstavec 1 státní občanství jedné smluvní strany.

(2) Nezletilé osoby, kterým jeden z rodičů zemřel nebo jehož pobyt ke dni uplynutí lhůty není znám anebo byl zbaven rodičovských práv, si zachovávají státní občanství smluvní strany, které má druhý rodič.

(3) Jestliže rodiče nezletilých osob zemřeli nebo není znám jejich pobyt ke dni uplynutí lhůty anebo byli zbaveni rodičovských práv, zachovávají si nezletilé osoby státní občanství smluvní strany, na jejímž území mají trvalý pobyt v poslední den lhůty. Mají-li nezletilé osoby trvalý pobyt na státním území třetího státu, zachovávají si státní občanství smluvní strany, na jejímž státním území měly trvalý pobyt před vystěhováním. Jestliže takový pobyt neměly, zachovávají si státní občanství smluvní strany, které má nebo naposledy měla matka.

Článek 7

Smluvní strany si vymění do šesti měsíců po uplynutí lhůty jednoho roku ode dne vstupu této Smlouvy v platnost diplomatickou cestou seznamy osob, které podaly anebo pro něž bylo podáno prohlášení podle části I této Smlouvy. K seznamu připojí po jednom vyhotovení písemného prohlášení každé této osoby. Jestliže se prohlášení týká nezletilé osoby, připojuje se též její rodný list.

ČÁST II

PŘEDCHÁZENÍ VZNIKU DVOJÍHO STÁTNÍHO OBČANSTVÍ

Článek 8

(1) Rodiče, z nichž jeden je státním občanem jedné smluvní strany a druhý občanem druhé smluvní strany, mohou zvolit svému dítěti narozenému po dni, kdy tato Smlouva vstoupila v platnost, státní občanství jedné ze smluvních stran. Učiní tak do tří měsíců ode dne narození dítěte dvojmo podaným písemným souhlasným prohlášením.

(2) Jestliže rodiče, z nichž jeden je státním občanem jedné smluvní strany a druhý státním občanem druhé smluvní strany, nepodali písemné souhlasné prohlášení o volbě státního občanství podle odstavce 1, má dítě výlučně státní občanství smluvní strany, na jejímž území se narodilo. Dítě narozené na území třetího státu má státní občanství smluvní strany, na jejímž území měli rodiče poslední společný trvalý pobyt. Jestliže rodiče takový pobyt neměli, má dítě státní občanství smluvní strany, které má matka.

(3) Jestliže k nezletilému dítěti narozenému mimo manželství státní občance jedné ze smluvních stran po vstupu této Smlouvy v platnost bude určeno otcovství státního občana druhé smluvní strany, mohou rodiče tomuto dítěti zvolit písemným souhlasným prohlášením státní občanství jedné ze smluvních stran do tří měsíců ode dne určeni otcovství. Při volbě státního občanství pro nezletilé děti starší čtrnácti let je platnost písemné

ho souhlasného prohlášení rodičů podmíněna jejich písemným souhlasem. Jestliže rodiče nepodali písemné souhlasné prohlášení o volbě státního občanství, zachová si dítě státní občanství smluvní strany, které má matka.

Článek 9

(1) Dítě narozené po vstupu této Smlouvy v platnost, jehož jeden z rodičů zemřel nebo jehož pobyt není znám anebo byl zbaven rodičovských práv ke dni uplynutí lhůty uvedené v článku 8, má státní občanství smluvní strany, které má druhý z rodičů.

(2) Dítě, jehož rodiče spolu nežijí a nezvolili mu státní občanství podle článku 8, má státní občanství smluvní strany, které má ten z rodičů, v jehož výchově se dítě nachází ke dni uplynutí lhůty uvedené v článku 8.

(3) Dítě, jehož rodiče zemřeli nebo není znám jejich pobyt nebo byli zbaveni rodičovských práv ke dni uplynutí lhůty uvedené v článku 8, má státní občanství smluvní strany, na jejímž území se narodilo. Dítě, které se narodilo na státním území třetího státu, se považuje za státního občana smluvní strany, jejíž občanství má nebo naposledy měla matka.

Článek 10

Smluvní strany si budou vyměňovat diplomatickou cestou v prvním čtvrtletí každého roku seznamy dětí, jejichž rodiče podali v uplynulém kalendářním roce písemné souhlasné prohlášení podle části II této Smlouvy. K seznamu se připojuje po jednom vyhotovení každého písemného souhlasného prohlášení a rodný list.

ČÁST III

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 11

(1) Osoby, které mají trvalý pobyt na státním území jedné smluvní strany a chtějí si zachovat podle části I této Smlouvy státní občanství druhé smluvní strany, podávají písemné prohlášení diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu této smluvní strany.

(2) Osoby, které mají trvalý pobyt na státním území třetího státu a chtějí si zachovat podle části I této Smlouvy státní občanství jedné smluvní strany, podávají písemné prohlášení diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu anebo ministerstvu zahraničních věcí smluvní strany, jejíž státní občanství si volí.

(3) Rodiče, kteří zvolili dítěti narozenému na státním území jedné smluvní strany státní občanství druhé smluvní strany, podávají písemné souhlasné prohlášení podle části II této Smlouvy diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu této smluvní strany.

(4) Rodiče dítěte narozeného na státním území třetího státu podávají písemné souhlasné prohlášení podle části II této Smlouvy diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu anebo ministerstvu zahraničních věcí smluvní strany, jejíž státní občanství dítěti zvolili.

(5) Jestliže prohlášení podle odstavců 3 a 4 nepodávají rodiče osobně, musí být jejich podpisy ověřeny příslušným orgánem.

(6) Příslušný státní orgán, kterému bylo podáno prohlášení, potvrdí podateli jeho přijetí.

Článek 12

Prohlášení o volbě státního občanství a v souvislosti s ním vydané dokumenty o jeho přijetí nepodléhají správním poplatkům.

Článek 13

(1) Osoby, které podle této Smlouvy podaly prohlášení nebo pro které bylo podáno prohlášení, mají zvolené státní občanství ode dne podání prohlášení. Osoby, které nepodaly nebo pro které nebyla podána prohlášení, mají jenom státní občanství určené podle této Smlouvy dnem uplynutí příslušných lhůt.

(2) Na osoby, které si zvolily nebo mají podle této Smlouvy státní občanství jedné smluvní strany, se na státním území druhé smluvní strany vztahují právní předpisy pro cizince.

Článek 14

Prohlášení o volbě státního občanství nevyvolá právní důsledky v souvislosti s touto Smlouvou, jestliže smluvní strana, která prohlášení obdržela, podle svých právních předpisů zjistí, že osoba, které se prohlášení týká, není jejím státním občanem. Příslušný státní orgán této smluvní strany o tom vyrozumí osobu, která prohlášení podala.

Článek 15

Ode dne, kdy tato Smlouva vstoupí v platnost, budou příslušné orgány obou smluvních stran činit rozhodnutí o nabytí státního občanství jedné ze smluvních stran závislým na předložení dokladu o propuštění ze státního svazku druhé smluvní strany.

Článek 16

(1) Všechny otázky související s prováděním této Smlouvy se budou řešit diplomatickou cestou.

(2) Smluvní strany vypracují jednotný vzor prohlášení o volbě státního občanství podle této Smlouvy.

Článek 17

Tato Smlouva bude ratifikována a platnost nabude třicátým dnem po výměně ratifikačních listin, která se uskuteční v Praze.

Tato Smlouva se uzavírá na dobu pěti let. Doba platnosti se prodlužuje vždy o dalších pět let, jestliže ji jedna smluvní strana nevypoví nejpozději šest měsíců před uplynutím příslušné doby platnosti.

Tato Smlouva byla sepsána ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém, mongolském a rus-

kém, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost. V případě rozdílného výkladu je rozhodující znění v ruském jazyce.

Dáno v Ulánbátaru a v Praze 9. července 1984.

Na důkaz toho zmocněnci tuto Smlouvu podepsali a opatřili pečeti.

Za Československou socialistickou republiku:

V. Vajnar v. r.

Za Mongolskou lidovou republiku:

S. Luvsangombo v. r.

97

VYHLÁŠKA

Federálního statistického úřadu

ze dne 29. října 1985

o jednotné klasifikaci zaměstnání

Federální statistický úřad podle § 35 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, stanoví:

§ 1

Jednotná klasifikace zaměstnání¹⁾ (dále jen „klasifikace“) je základním řídicím nástrojem pro určování, sledování a analýzu profesní struktury obyvatelstva, pro plánování a statistické hodnocení plnění plánovaných úkolů v oblasti pracovních zdrojů a rozdělení pracovních sil.

§ 2

Předmětem klasifikace je vykonávaná konkrétní činnost jednotlivé osoby představující pro činnou osobu zdroj pracovních příjmů (nejde-li o osobu mimo trvalé pracovní zařazení — třída 0).

§ 3

Klasifikace se závazně používá zejména v operativní evidenci²⁾ o pracovních silách, v údajových základnách organizací,³⁾ pro účely řízení a plánování a pro statistické zjišťování v oblasti pracovních sil a sociálního zabezpečení.

§ 4

[1] V oblasti upravené klasifikací mohou orgány a organizace pro užití přesahující úroveň informační soustavy jedné organizace vydávat za vlastní obor působnosti účelové nomenklatury jen po projednání s Federálním statistickým úřadem, a to i v případech, kdy orgány jsou oprávněny vydávat účelové nomenklatury ve své působnosti na základě zmocnění v obecně závazných právních předpisech.

[2] Účelovou nomenklaturou se pro účely této vyhlášky rozumí vyjmenování, případně dílčí utřídění určitého okruhu zaměstnání odchylné od třídění použitého v klasifikaci, určené pro speciální potřebu některých orgánů nebo organizací.

[3] Při vydávání účelových nomenklatur je třeba podle jejich povahy vyjádřit návaznost jejich položek na kódy zaměstnání v klasifikaci.

[4] V odůvodněných případech může věcně příslušný ústřední orgán požádat Federální statistický úřad o povolení k využití neobsazených položek klasifikace pro vlastní potřebu anebo pro potřebu podřízených organizací; takovým povolením

¹⁾ Jednotnou klasifikaci zaměstnání (4. vydání) vydává Federální statistický úřad jako část 7 jednotné soustavy sociálně ekonomických klasifikací a číselníků nákladem Statistického a evidenčního vydavatelství tiskopisů, Praha 1, Tržiště 9.

²⁾ § 2 písm. e) zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací. Oddíl VI nařízení vlády ČSSR č. 153/1971 Sb., o informační soustavě organizací.

³⁾ Vyhláška FSÚ a FMF č. 173/1980 Sb., o jednotné údajové základně organizací.

Výnos FSÚ ze dne 22. prosince 1980 (čj. 3151/80) o jednotné údajové základně organizací v oblasti práce, mezd a sociálních věcí uveřejněný v částce 14--15/1980 Zpravodaje ústředních statistických orgánů a oznámený v částce 12/1981 Sb. vč. změny — výnos FSÚ ze dne 21. 4. 1983 (čj. 882/83-41).

ním je pro jednotnou údajovou základnu organizační podmíněno použití⁴⁾ volné kapacity kódů v číselnících těch prvků, pro které je závazně určeno třídění podle klasifikace.

§ 5

Pro vyjádření vztahů mezi skupinami zaměstnání v 1. až 5. třídě klasifikace a obory vzdělání⁵⁾ se zavádí tabulka vztahů tvořící IV. část klasifikace.

§ 6

Výjimky z ustanovení § 3 a 4 této vyhlášky pro jednotlivé orgány a organizace může povolit v odůvodněných případech Federální statistický úřad na návrh věcně příslušného ústředního orgánu.

§ 7

Zrušují se:

1. vyhláška Federálního statistického úřadu č. 129/1971 Sb., o zavedení a využívání jednotné klasifikace zaměstnání a jednotné klasifikace studijních a učebních oborů,
2. výnos Federálního statistického úřadu ze dne 4. 12. 1972 (čj. 16275/1972) o doplnění jednotné klasifikace zaměstnání a jednotné klasifi-

kace studijních a učebních oborů uveřejněný v částce 15/1972 Zpravodaje ústředních statistických orgánů a oznámený v částce 32/1972 Sb.,

3. výnos Federálního statistického úřadu ze dne 20. 9. 1973 (čj. 16447/1973) o doplnění jednotné klasifikace zaměstnání a jednotné klasifikace studijních a učebních oborů uveřejněný v částce 12/1973 Zpravodaje ústředních statistických orgánů a oznámený v částce 3/1974 Sb.,
4. výnos Federálního statistického úřadu ze dne 14. 10. 1975 (čj. 18359/1975) o dalším doplnění jednotné klasifikace zaměstnání a jednotné klasifikace studijních a učebních oborů uveřejněný v částce 13/1975 Zpravodaje ústředních statistických orgánů a oznámený v částce 38/1975 Sb.,
5. výnos Federálního statistického úřadu ze dne 7. 9. 1977 (čj. 4098-708-032/1977), kterým se mění a doplňuje jednotná klasifikace zaměstnání, uveřejněný v částce 11/1977 Zpravodaje ústředních statistických orgánů a oznámený v částce 28/1977 Sb.

§ 8

Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1986.

Předseda:

Ing. Mička v. r.

⁴⁾ § 4 odst. 2 vyhlášky č. 173/1980 Sb.

⁵⁾ Vyhláška FSÚ č. 81/1982 Sb., o jednotné klasifikaci oborů vzdělání.